

Sodobni dogodki in komentarji

OBLAST — OPOJNO VINO
Belgijski kralj Leopold, ki se je vrnil iz "pregnanstva" nazaj na prestol, je slabo naletel. Belgijsko ljudstvo mu je dalo jasno razumeti, da ga ne mara in da bi tudi v bodoče prav lahko brez njega izhajalo, toda on je kakor slep in gluhi: ne vidi krvavih izgredov, ki jih uprizarja ozolovljeno ljudstvo, niti ne sliši vsak dan glasnejših protestov, naj pobere svoja šila in kopita ter odide spet tja, odkoder je prišel.

Pravijo, da je kraljevanje težak posel, pa se ga vendar vsak drži ko klop živinčeta! In kako ne, saj so vsi kralji in cesarji po dednem pravu na čelu "svojih" narodov.

Anatole France pripoveduje, da je že dolgo dolgo temu, ko je orjaški jamar s težkim kijem na rami stopal v dolino. Ko se je približal malemu jamarčku, ki je zalival svojo njivico, je kriknil: "Tvoja leha je moja!" In ko je izrekel to mogočno besedo, je mahnil s kijem po glavi malega jamarčka, ki se je zgrudil mrtev na zemljo, obdelano z lastnimi rokami.

Orjaški jamar, tisti, ki je hodil s kijem okoli, je vedel, da osvojena pravica temelji na čvrsti podlagi samo, če je čvrsta in trda tudi pest, ki to podlago ščiti. Samo ta je spoštovanja vredna, ker si zgolj ona pridobi spoštovanje in ugled. Oblast in last se rodi in ohrani le z močjo. V tem je vzvišena in se umakne samo večji sili, kakršna je njena. Zato, pravijo, je opravičeno trditi, da je plemenit, kdor poseduje, in tem oblastnejši, čim več ima. In tako je naneslo, da je orjaški jamar, ki je ubil poljedelca, da mu je mogel vzeti negovo njivo, vprav v tistem trenutku ustanovil jako plemenito hišo in prvo dinastijo na zemlji. Te resnice se je zavedel že drugi jamar, ki je stal v bližini, zato se je približal orjaškemu jamarju, ki se je nasmiljal na svoj kij na robu okrvavljenih brazde, se priklonil do zemlje in rekel:

"Gospod, prestrašni knez, prihajam, da se vam poklonim kot ustanovitelju zakonite sile in dednega bogastva. Na vašem polju pokopana lobanja strahopetnega jamarja, ki ste ga ubili, bo na veke pričala o pravicah vašega potomstva na tej zemlji, oplemeniteni od vas. Blagor vašim sinovom in sinovom vaših sinov! Oni bodo veliki in dedni knezi, ki bodo gospodovali nad vso našo zemljo!"

Prestrašni knez je z dopadanjem poslušal besede malega jamarja ter ga pri pričoplemenitil in imenoval za svojega prvega ministra. . .

Morda bo zdaj bolj razumljiva trma belgijskega kralja, ki se noče pa noče na lepem odpovedati "dednim pravicam", ki si jih je s kijem v pesti prilastil v sivi davni eden njegovih pra-pradedov, in katere pravice mu zdaj mali jamarji oporekajo. . .

Prihodnjic si bomo, pa ogledali "ljudske" viteze pesti, naslednike jamarjev, ki vladajo kot rjoveči levi ter z batino in gorjačo uveljavljajo svojo "protetarsko diktaturo" in vse odredšujočo "ljudsko demokracijo".

Kaj pomeni konec sovjetskega bojkota Zdr. narodov?

Kakšne ukane ima Kremelj to pot pripravljene v svojem rokavu? — Ali novo agresijo, ali svoje znane "mirovne" poteze?

Kot smo že v petek na kratko javili, je Jakob Malik, glavni sovjetski delegat pri Združenih narodih, sporočil, da se bo jutri, v torek, spet udeležil seje Varnostnega sveta, kateri bo tudi predsedoval, ker je po abecednem redu zdaj vrsta na Sovjetski zvezi, ki je 29 tednov bojkotirala to ustanovo.

Razumljivo je, da vlada veliko zanimanje, kakšne karte bo na tej seji položil na mizo sovjetski delegat. Splošno mnenje je, da ta nenadni odlok Sovjetske zveze pomeni kako novo avanturo v drugi smeri. Med možnimi tarčami njene bodoče agresije so Formoza, Jugoslavija, Iran ali Perzija in zapadna Nemčija.

Če je Kremelj sploh kaj zaskrbljen nad reakcijo, ki jo je ustvarila v svetu invazija Koreje, tedaj je možno, da ima čarovnik Stalin v svojem rokavu pripravljeno kako novo "mirovno" ukano, ki naj rozkolje združeno fronto, ki jo je ustvaril napram komunistom napad na Korejo.

Upati je, da Zdr. narodi ne bodo nasledili nobenim novim ukanam, temveč da bodo označili Sovjetsko zvezo kot nasilno agresivnico, kakršna je, in zahtevali njeno izključitev iz Zdr. narodov, če ne pokliče nazaj svojih vojnih psov, ki jih je naščuvala na Južno Korejo.

Tokio. — Dvomotorno letalo, ki je bilo na potu iz Tokija v južno Japonsko, je tresčilo v morje. Na letalu je bilo 26 oseb. Ena oseba je bila rešena, vsi ostali so najbrž mrtvi.

SHOWERS

Vremenski
prerok
pravi:

Deloma oblačno in soparno. Grmenje in dežni prši.

Tri na dan

Vse te svetovne kolobocije je kriv pokojni Roosevelt, ki je dal Stalinu vse, kar je le hotel, v dobri veri, da bo potem že obracunat z Rusijo. Radovedni smo, kako bi, če bi dlje živel. Mi mislimo, da je Stalin strahovito potegnil Roosevelta. Mi zdaj to potegavščino plačujemo z denarjem in vojnimi žrtvami.

Ako bi bil Roosevelt poslušal Churchilla, ki je hotel odpreti drugo fronto na Balkanu, pa bi imeli danes tak lep mir po vsem svetu, da le kaj.

Ko bi vsaj poslušal Churchilla, ki je rekel glede postopanja z Rusijo: "Nobenega pomena nima, ako siipi (octopus) reže samo tipalke (lovke), od časa do časa katero. Drugače je ne pokončamo, da ji odrežemo glavo."

Novi grobovi

Mike Trampuš

V četrtek večer je umrl v mestni bolnišnici Mike Trampuš, samec, star 62 let, stanujoč na 784 E. 157 St. Rojen je bil v vasi Javor pod Ljubljano, odkoder je prišel v Ameriko leta 1912. Bil je delničar Slovenskega doma na Holmes Ave. in delal je pri Mills Co. na Wayside Ave. — Tukaj zapušča brata Sebastiana, nečakinji Mrs. Mary Brezar in Mrs. Anno Janchar, v stari domovini pa sestri Gertrude Berčon in Cecilijo. Pogreb je danes zjutraj ob 9:30 iz August F. Svetek pogrebnega zavoda, 278 E. 152 St., ob desetih v cerkev Marije Vnebovzete, potem pa na pokopališče Kalvarijo.

Mike Verovic

Danes zjutraj ob 2:30 je umrl Mike Verovic, 2087 W. 25 St. Bil je star 62 let. Pogreb ima v oskrbi A. Grdina in sinovi pogrebni zavod. Podrobnosti pozneje.

Nicholas Packish

Umril je Nicholas Packish, stanujoč na 1068 E. 147 St. Bil je star 57 let in doma iz Vojnice v Jugoslaviji, odkoder je prišel v Ameriko leta 1911. Bil je član društva št. 153 S. bobran. Zapušča ženo Doro, sinova Charlesa in George, hčere Katherina Može, Martha in Mary ter vnuke. Njegovo truplo leži v Golubovem pogrebem zavodu, odkoder se

Od Angležev zahtevajo nadaljne žrtve

London. — Angleški premier Attlee bo povedal v nedeljo po radiu, da morajo Angleži še bolj zategniti svoje pasove, da bo mogla dežela izvršiti mobilizacijo proti komunistični agresiji.

Štiri in pol milijona za zračno silo; 200 družb je dobilo naročila

Washington. — Vlada je naročila za ameriško zračno silo različne opreme in potrebščin v vsoti \$4,500,000,000. — Približno \$3,500,000,000 od te vsote je namenjenih za nova letala.

Dvestotim industrijskim družbam Zed. držav je bilo naročeno, naj se nemudoma lote proizvodnje letal in potrebščin, da se čimprej zgradi novo letalsko silo Zed. držav.

To je prvo veliko naročilo, odkar je pred desetimi dnevi predsednik Truman povedal kongresu, da je treba nemudoma dovoliti \$10,500,000,000 za mobiliziranje ameriške oborožene sile.

bo vršil pogreb jutri, v torek, ob 1:30 popoldne v cerkev sv. Sava in od tam na pokopališče.

Česa nam je pričakovati od razvoja dogodkov, ki jih je spravila v tek korejska vojna

Naj bo korejska vojna lokalizirana ali ne, ljudstvo Zedinjenih držav se mora pripraviti na žrtve, ki so v danih razmerah neizogibne.

Danes bomo podali malo zanimivega pregleda o razvoju razmer v Zed. državah, ker bomo po teh razmerah prizadeti vsi državljani.

VOJNA EKONOMIJA. Predvsem nam je pričakovati dve do triletno vojne ekonomije z vsemi kontrolami in nadzorstvi, ki gredo z njo vstrec. Ne gre namreč samo za Korejo, temveč za pripravljenost na večjo vojno.

KONTROLA CEN bo uveljavljena bržčas še to jesen. Prav tako kontrola delavskih mezd, toda ne pred volitvami v novembrom.

RACIONIRANJE živil in drugih stvari še ni v načrtih, toda pozneje bo gotovo uveljavljeno delno racioniranje pri nakupih gotovih stvari.

ŽIVIL JE DOVOLJ. — Pozivanje vlade proti njih kupičenju je umestno, ker ni za kupičenje nikake potrebe.

CENE skoraj vsemu blagu se bodo dvignile. Predvsem cene kovinskih predmetov. Obstojeca zaloga tega blaga bo kmalu pošla in to, kar bo posledje izdelano, bo dražje.

CENE v grocerijah se bodo višale do konca leta.

UNJE bodo izsilile višje mezde z razlogi, da se je vse podražilo.

KONTROLA JEKLA. Nekaterje jeklarske družbe so že naznanile, da se bodo ravnale po "nasvetih" vlade in da bodo pridržale naročila celo od svojih najboljših odjemalcev.

AVTOMOBILI so na vrhu liste predmetov, ki jih bo treba okrniti. Nekaterim avtomobilskim tovarnam je že bilo naro-

čeno, naj se pripravijo za proizvodno tankov in vojaških tovornih avtov. Vlada si bo prizadevala pospešiti to proizvodnjo s tem, da bo okrnila tovarnam dobavo jekla za proizvodnjo osebnih avtomobilov.

LEDENICE, pralni stroji, električni čistilci in požiralniki prahu, radio in televizijski aparati, "toasterji" in drugi podobni predmeti v gospodinjstvu, pridejo na vrsto takoj za avtomobili. Vsega tega bo na trgu zmerom manj in manj.

NAPLAČILA za nakup različnih predmetov bodo višja; — najmanj tretjino na roko, ostane pa v 18 mesecih.

KREDITI na zemljiške vknjižbe so bili že nekoliko priviti, še bolj pa bodo.

"TAJERJI" ali avtomobilske pnevmatike. — Doslej jih še ne primanjkuje, čeprav je navalnanje velik. Vlada bo okrnila uporabo naravnega kavčuka, a umetnega je več kot dovolj, da se bo lahko krilo vse tozadavne potrebe.

PAPIR za knjige, časopisje in revije bo vedno dražji in ga bo vedno težje dobiti. Cene vsem vrstam papirja se že dvigajo.

BREZPOSELSTVO bo kmalu stvar preteklosti.

POMANJKANJE strokovno izvežbanih delavcev. Oblasti si bodo prizadevale, da jih čim manj pokličejo v armado.

KONTROLA MEZD se ne bo pričela pred začetkom novega leta.

PLAČE: Delodajalci se že kar lahko pripravijo na plačevanje višjih plač, ki bodo bolj odgovarjale cenam raznemu blagu.

DAVKI se bodo zvišali, da se (Dalje na 3. strani.)

"Položaje morate vzdržati, ali pa umreli!" se glasi povelje ameriškega generala Walkerja

"Umikov ne bo več, kakor tudi ne Dunkirka, Baataana in ne umika po morju iz Koreje. — Ako ameriške čete ne vzdrže, bodo nastali krvavi pokolji.

TOKIO, 28. julija. — Danes je pričela odločilna bitka za Korejo, v kateri bodo komunisti tvegali vse, da zdrobe ameriško obrambno črto.

TOKIO, 28. julija. — MacArthurjev glavni stan naznanja, da je v artilerijskem ognju, s katerim so sprejele ameriške čete napadajoče komuniste, poginilo 1,600 do 2,000 komunistov.

S 25. divizijo v Koreji, 29. julija. — Gen. Walton H. Walker, poveljnik ameriških čet v Koreji, je danes povedal svojim vojakom, da morajo vzdržati v svojih postojankah, ali pa umreti. Možje so mu odgovorili, da se bo tako zgodilo.

Walker je dejal, da ne sme biti posled nobenih umikov več in da mora vsak mož "vzdržati ali pa umreti." — "Če tega ne storimo, bomo doživeli pokolj, kakršnega ni v zgodovini."

"Umikov mora biti zdaj konec," je rekel general. "Dalje nazaj ne smemo. Vsak mož se mora boriti do smrti, če potrebno, dokler ne pride pomoč."

Dejal je, da je že naveličan, poslušati frazo: "Umik, da se preuredi obrambne črte." — "Pri Bogu," je jezno vzkliznil, "nobenih preurejevanj ne bo več, razen napad in naprej!" — Dejal je, da v Koreji ne bo nobenega Dunkirka, nobenega Baataana, nobenega umika po morju iz Koreje.

"Kadar sovražnik napade, u-

kazujem, da izvedete protinapad. Razumete? Ukazujem protinapade! Hočem, da si priboriš tvegati vse, da zdrobe ameriško obrambno črto.

"Ako je general rekel ta četa napadajoče komuniste, poginilo 1,600 do 2,000 komunistov. S 25. divizijo v Koreji, 29. julija. — Gen. Walton H. Walker, poveljnik ameriških čet v Koreji, je danes povedal svojim vojakom, da morajo vzdržati v svojih postojankah, ali pa umreti. Možje so mu odgovorili, da se bo tako zgodilo.

Walker je dejal, da ne sme biti posled nobenih umikov več in da mora vsak mož "vzdržati ali pa umreti." — "Če tega ne storimo, bomo doživeli pokolj, kakršnega ni v zgodovini."

"Umikov mora biti zdaj konec," je rekel general. "Dalje nazaj ne smemo. Vsak mož se mora boriti do smrti, če potrebno, dokler ne pride pomoč."

Dejal je, da je že naveličan, poslušati frazo: "Umik, da se preuredi obrambne črte." — "Pri Bogu," je jezno vzkliznil, "nobenih preurejevanj ne bo več, razen napad in naprej!" — Dejal je, da v Koreji ne bo nobenega Dunkirka, nobenega Baataana, nobenega umika po morju iz Koreje.

"Kadar sovražnik napade, ukazujem, da izvedete protinapad. Razumete? Ukazujem protinapade! Hočem, da si priboriš tvegati vse, da zdrobe ameriško obrambno črto.

"Ako je general rekel ta četa napadajoče komuniste, poginilo 1,600 do 2,000 komunistov. S 25. divizijo v Koreji, 29. julija. — Gen. Walton H. Walker, poveljnik ameriških čet v Koreji, je danes povedal svojim vojakom, da morajo vzdržati v svojih postojankah, ali pa umreti. Možje so mu odgovorili, da se bo tako zgodilo.

Walker je dejal, da ne sme biti posled nobenih umikov več in da mora vsak mož "vzdržati ali pa umreti." — "Če tega ne storimo, bomo doživeli pokolj, kakršnega ni v zgodovini."

"Umikov mora biti zdaj konec," je rekel general. "Dalje nazaj ne smemo. Vsak mož se mora boriti do smrti, če potrebno, dokler ne pride pomoč."

Dejal je, da je že naveličan, poslušati frazo: "Umik, da se preuredi obrambne črte." — "Pri Bogu," je jezno vzkliznil, "nobenih preurejevanj ne bo več, razen napad in naprej!" — Dejal je, da v Koreji ne bo nobenega Dunkirka, nobenega Baataana, nobenega umika po morju iz Koreje.

"Kadar sovražnik napade, ukazujem, da izvedete protinapad. Razumete? Ukazujem protinapade! Hočem, da si priboriš tvegati vse, da zdrobe ameriško obrambno črto.

"Ako je general rekel ta četa napadajoče komuniste, poginilo 1,600 do 2,000 komunistov. S 25. divizijo v Koreji, 29. julija. — Gen. Walton H. Walker, poveljnik ameriških čet v Koreji, je danes povedal svojim vojakom, da morajo vzdržati v svojih postojankah, ali pa umreti. Možje so mu odgovorili, da se bo tako zgodilo.

Walker je dejal, da ne sme biti posled nobenih umikov več in da mora vsak mož "vzdržati ali pa umreti." — "Če tega ne storimo, bomo doživeli pokolj, kakršnega ni v zgodovini."

"Umikov mora biti zdaj konec," je rekel general. "Dalje nazaj ne smemo. Vsak mož se mora boriti do smrti, če potrebno, dokler ne pride pomoč."

Dejal je, da je že naveličan, poslušati frazo: "Umik, da se preuredi obrambne črte." — "Pri Bogu," je jezno vzkliznil, "nobenih preurejevanj ne bo več, razen napad in naprej!" — Dejal je, da v Koreji ne bo nobenega Dunkirka, nobenega Baataana, nobenega umika po morju iz Koreje.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

V stari kraj—
S parnikom Queen Mary sta se v soboto odpeljala proti Evropi Mr. Louis Canalez in njegova hčerka Rosana. Mr. Canalez bo obiskal svoje sorodnike v Clodigu pri Vidmu (Udine). Njegova hčerka, ki zdaj prvič potuje v Evropo, pa si bo ogledala razna zanimiva evropska mesta. Potujeta s posredovanjem tvrde Kollander. Srečno pot in zdrav povratek!

Sestanek v torek—
Vse tiste, ki so bile v odboru ob priveditvi Begunka, so prošene, da pridejo v torek 1. avgusta ob 1 popoldne na sestanek v šolo sv. Vida.

Romanje v Lemont—
Romanje Oltar, družtev skupnih slovenskih fara v Lemont bo 18. avgusta. Zglasite se pri Mrs. Katie Roberts v Euclidu ali pri Mrs. Mary Marinko na Bonna Ave.

Deveta obletnica—
V torek ob 7:45 bo v cerkvi sv. Vida maša za pokojnim Antonom Pekolom v spomin 9. obletnice njegove smrti.

Odbodnica Rev. Baragi—
Snoči se je zbralo lepo število duhovnikov, faranov, sorodnikov in prijateljev Rev. Father Barage, duhovnega pomočnika pri fari sv. Vida, in mu privedili lepo odhodnico v šoli sv. Vida. Med ostalimi je bil navzoč tudi prevzvišeni škof Rožman. Vsi ti so prišli, da voščijo prijubljenemu Rev. Baragi srečno pot. — Father Baraga je odšel zgodaj danes zjutraj proti Kanadi, kjer bo kak teden ribaril, nato pa se bo vkrcal na parnik za Evropo, kjer bo obiskal mnoge zanimive božje poti in druge kraje. Sel bo tudi v Rim na svetoletno romanje. Nazaj v Cleveland se bo vrnil koncem septembra. Tudi mi tu želimo srečno pot in prav tako srečen povratek.

Odpravljeni so se—
Jaka, Micka in ta mali, ki bo doma imel, so se v soboto odpeljali nekam proti Kanadi. Nazaj jih še ni in glasu tudi nobenega od njih, potem menda gre že vse po sreči.

Na počitnice—
Mr. in Mrs. Mary Drobnick iz 23001 Ivan Ave., in sin Jim sta odšla v Ely, Minn., za par tednov. Mrs. Drobnick bo tam obiskala svojo mater Mrs. Mary Mrak.

Pozdravi—
Iz Wisconsinia pošiljajo zdrave prijazni Newyorčani, ki so tam na počitnicah in sicer Metod in Pepca Konchan, George in Pavla Shutte ter Charles in Tessie Lacjan. — Iz Californije pa pozdravljajo vse svoje prijatelje Anton Bavetz. Pravi, da je tam že vse zrelo, samo ta debeli orehi še niso. — Iz Seattle, Wash., pa pošilja pozdrave vsem prijateljem in čitate-ljem Ameriške Domovine družina John Pianekki.

Redna seja—
Podružnica št. 32 SZZ ima v torek redno sejo. Vse članice, posebno tiste, ki so zaostale z asessmentom so vabljen, da se gotovo udeležijo.

Tajnik se je preselil—
Frank Smole, tajnik društva Slovenec št. 1 SDZ sporoča, da se je preselil in sicer na Stark Drive, Willoughby, O. — Tel. Wickliffe 3-0078.

Po vsej Belgiji so v teku krvavi izgredi ljudstva, ki odločno zahteva odstop kralja

Kraljeva sla po oblasti in veličastju je močnejša kot njegovo spoštovanje ljudske volje, ki nad vsak dvom dokazuje, da ljudstvo kralja ne mara.

BRUSELJ, 29. julija.—Nocoj so jezdeci orožniki z golimi sabljami napadli protimonarhične izrednike v najbolj krvavem spopadu v Bruslju, odkar se je vrnil kralj Leopold nazaj na prestol. Vlada je ukazala vojaškim četam, naj zasedejo elektrarne, telefonske centrale in druge javne naprave.

Dalje je odpoklicala vlada 2 bataljona svojega vojaštva iz Nemčije, kjer je bilo vojaštvo zaposleno z okupacijskimi dolžnostmi. Belgijska vlada je proglasila nujnostno stanje v Liege kjer je prepovedala vse javne shode, kakor tudi v okrajih Bruslja in Vervierja.

Demonstratorji prepevajo revolucionarne pesmi in zahtevajo odstop kralja Leopolda. Orožniki so napadli demonstrante s količi, ti pa orožnike s steklenicami in kamenjem. Ranjence so odpeljali z ambulancami v bolnišnice.

O enakih izgredih poročajo tudi iz drugih belgijskih mest. V Lessinesu je bil ubit neki saboter, ki je hotel z bombo razstreliti železniško postajo.

Voditelji strokovnih unij izjavljajo, da je na stavki nad 500 tisoč delavcev. Dalje grozijo, če kralj nemudoma ne odstopi, se kmalu ne bo premešnil na belgijskih tračnicah niti en sam vlak.

Mesto Antwerpen, glavno pri-

stanjšče Belgije, je paralizirano. Več mednarodnih vlakov je bilo ustavljenih na belgijski meji.

Bruselj. — Generalna stavka v protest proti povratku kralja Leopolda, se čedalje bolj širi. Zdej je na stavki že okoli 110 tisoč delavcev.

NAJNOVEJŠE VESTI

TOKIO, ponedeljek. — General MacArthur je odpotoval danes z letalom na Formozo k posvetovanju z generalisimom Čjangkšekom in ostalimi kitajskimi nacionalističnimi voditelji. Generala MacArthurja so spremljali admiral Arthur D. Struble in ostali visoki armadni in pomorski častniki.

TOKIO, ponedeljek. — Severnokorejske čete so prebile fronto pri Kochangu, se zagrizle v obrambne pozicije pri Hanchangu ter pričele s splošno ofenzivo proti jugu.

BRUSELJ, Belgija, ponedeljek. — Belgijski premier in trije drugi ministri so svetovali kralju, naj naredi svojo lastno odločitev, če se odpove prestolu.

LIEGE, Belgija. — Orožniki so streljali na protikraljevske zborovalce na nekem shodu ter ubili troje oseb, dve pa ranili.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

General Manager and English Editor: Mary Debevec
Editor in Chief: Anton Sabec; Mg. Editor: Frank A. Turek;
Associate Editor: Vinko Lipovec

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

JULY 1950						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRU	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29						

Entered as second class matter January 6th 1908. at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83

No. 148 Mon., July 31, 1950

MATIJA SKERBEC

Koristna budala in javkarji!

Ko smo bili kot begunci v avstrijskih taboriščih, smo nekoč po čudnem naključju dobili v roke navodilo komunistične partije v Sloveniji za svoje agente v Avstriji, kako je treba nastopati med begunci in kako jih razkrajati! To navodilo smo potem priobčili tudi v naših časopisih!

V navodilu stoji med drugim, da je treba skušati dobiti med begunci neumne, pa domišljave osebnosti, ki mislijo, da so sposobni za kake voditelje. Tem — tako pravi navodilo — je prišepetati, da so po svojih "odličnih sposobnostih" poklicani na voditeljska mesta, da pa se jim godi velika krivica, ker da so zapostavljeni in nič ne upoštevani. Te osebe je potem treba vpreči v komunistično propagando, da bodo trosile razne govornice proti vodstvu emigracije, povzročale nevoljo med begunci in prepire ter tako razkrajale begunsko skupnost! Ti naj bi pa tudi zavajali begunce do kakih nastopov, ki bi mogli škodovati beguncem pri zaveznikiških vojaških oblasteh.

To je značilno navodilo komunistične propagande, kako pridobivati takozvana "koristna budala" za svoje namene in jih vpreči v svoj voz.

Da ne bi kdo mislil, da sem si jaz izmislil ta "častni" naslov za te vrste ljudi! Komunisti — vodilni — so namreč sami skovali med seboj to označbo za one osebe, ki niso komunisti, pa jih je znala pridobiti komunistična propaganda za to, da so delali za komunizem!

V emigraciji so nam delala taka koristna budala ogromno težav! Vsaki komunistični laži so nasedli, pa naj je bila še tako bedasta! Potem so pa to s prišepetanjem širili dalje po taborišču med begunci! Saj so bili naši ljudje po veliki večini pametni in niso kar takoj nasedli, toda nekaj ljudi se je dalo pa vedno vjeti na limance te propagande! "Socialni odbor sam sebi deli podpore, le svojim prijateljem, ti hočejo 's tem delati za kasnejšo svojo politično kariero, toliko in toliko dolarjev so prejeli, pa nič ne dajo podpor, vse so dela skrivaj" itd. itd. itd. Cel kos takih in podobnih govoric so znali lansirati komunisti potom svojih "koristnih budal," med katerimi so bili posebno nekateri Volksdeutschi, ki so se urinili med slovenske vrste!

Na ta način so nam popolnoma razbili lepo uvedeno karitativno akcijo v Švici! Bilo bi zanimivo, ko bi to pojasnil, pa bi bilo predolgo.

Teh takozvanih koristnih budal se je komunizem predvsem posluževal, da je prišel do oblasti!

Ob času Aleksandrove diktature pogosto niso delili letakov in komunistične literature komunisti sami, marveč koristna budala! Te so plačali, ali pa so jim prišepetali, kako važno vlogo igrajo ali jo bodo igrali! No in tako se je zgodilo, da so oblasti potem prijele te pomočnike komunistov in jih obsodile v ječo.

Te — nekomuniste, ki so kot koristna budala prišli v ječo radi svoje komunistične propagande, so imenovali komunisti potem "javkarje." Ti so namreč potem "javkali" — tarnali, ko so prišli v ječo radi svoje neumnosti!

Toda komunistična propaganda je imela pri tem še drug cilj! Ta "koristna budala in javkarji" so prišla v ječo in tam v pravo komunistično šolo, tu so jih pa komunistični inteligentje sedaj prevzgojili v prave komuniste.

V beogradski ječi so komunistični inteligentje imeli redna predavanja in propagando za komunizem med vsemi jetniki! V veliki kazalnici v Sremski Mitrovici so bile velike skupine spalnice, tu so vsak dan komunistični ideologi imeli predavanja o komunizmu! Meni so sami komunistični veljaki povedali, da so ječe pri okrožnih sodiščih njih srednje šole za komunizem, Sremska Mitrovica pa da njih univerza! Koristna budala in javkarji so navadno prišli ven iz ječe kot sto procentni komunisti! Bedasta kraljeva diktatura je sama tako podpirala širjenje komunistične ideologije!

V Tržiču je bilo nekoč prijatih in zaprtih nekaj delavcev, ker so širili komunistično propagando! Ko so ti na to prišli v ječo, so tam od začetka molili — rožni venec! Še dolgo potem so se pred menoj krohotali komunisti in zemljoradniki tem "slovenačkim komunistom," ki še molijo — rožni venec! Toda koristna budala niso potem dolgo še molila rožnega venca!

Na dvorišču ječe smo se večkrat srečavali z nekim slovenskim komunistom, ki je bil prej uradnik na okrožnem uradu. Zdel se mi je pošten fant in še verem, pa ga nekoč vprašam: "Vi se mi zdite pošten fant, prosim povejte mi po resnici, ali ste vi res komunist?" In mož mi je odgovoril: "Prej nisem bil, v ječi sem pa postal komunist."
(Dalje prihodnjic.)

BESEDA IZ NARODA

Novice iz New Yorka

New York, N. Y. — Sonce sije na razbeljeni tlak največjega mesta naše celine in vsega sveta. Soparica sili ljudi, da ob prostem času zapuščajo mesto. Zlasti ob nedeljah gredo milijoni proti oceanu. Coney Island, Brighton Beach in Rockaway so polni ljudi, ki se žele osvoboditi v hladnih vodah Atlantika. Po podzemskih predorih drve vlakci podzemne železnice. Kakor poštasti krti so si napravili predore pod zemljo in pod morjem. Tam pred pristadnom dviga "Miss Liberty" svojo lučko, kot da bi že vendar enkrat hotela prinesiti luč svobode vsem narodom sveta.

Mesto postaja razgibano. Na Union Square lahko poslušas ob večerih govornike različnih gibanj in različnih verskih sekt. Včasih se postavi pred spomenik govornik kake verske sekte, včasih komunistični agitator, včasih čudak ali norec, ki govori, da je na svetu preveč ljudi. Kakih deset, dvajset ali tudi več ljudi se zbere okoli govornikov. Z odobravanjem, smehom, medklici ali debatami dajejo značilno sliko demokratske Amerike. Drugi se hodijo hladiti v umetno hlajene restavracije ali kinogledališča. Res, za to razbeljeno soparico je najboljša reklama vsake trgovine ali restavracije: Air cooled.

New York postaja prava prestolnica sveta. Združeni narodi si tu postavljajo svoje središče. Nebotičnik, kjer bodo imeli glavne urade, je že dograjen in v načrtu je gradnja več drugih nebotičnikov v bližini, tako da bo na vzhodni strani Manhattana zrastle pravo mesto Združenih narodov. Sicer pa tudi Lake Success, kjer se sedaj vršijo zasedanja, ni daleč. Na praznik ameriške neodvisnosti so se iz našega mesta začele oddaje radija Svobodna Evropa za nekateri dežele za železno zaveso. Upamo, da se bodo oddaje za ostale dežele tudi v kratkem pričele.

Mesto je dobilo tudi nov urad za civilno obrambo. Komisar za civilno obrambo je postal general Lucius Clay, bivši vrhovni poveljnik ameriških čet v Nemčiji. On je organiziral znani značni most, ko so Sovjeti blokirali Berlin.

V zadnjem času so se tudi tu pojavili glasovi za ojačenje notranje fronte (home front). Najostrejši glasovi proti komunizmu so se pojavili iz vrst veteranov. Tako je predsednik nekoga veteranskega kluba v Brooklynu zahteval, naj se vsi komunistični listi z Daily Workerjem na čelu prepovedo in vsi znani komunisti zapro.

V našem mestu se je ustanovil tudi odbor Joint Committee Against Communism in New York. Med 90 člani tega odbora so mnogi veterani in znani javni delavci, zastopniki veteranskih organizacij, židovske protikomunistične lige in zamorskih društev.

Neka skupina javnih delavcev je v New Yorku začela izdajati publikacije "Counterattack" (55 West 42 Street, New York 18), pisma o dejstvih, kako pobijati komunizem. V vrsti teh pisem so za uvod izdali brošuro "Red Channels" — Rdeči kanali, ki vsebuje natančna poročila, kako skušajo rdeči dobiti vpliv na ameriški radio in televizijo. Dodani je tudi seznam komunističnih listov in komunističnih ter sopotniških organizacij. Med zadnjimi srečamo v seznamu tudi American Committee for Yugoslav Relief in American Slav Congress.

Posebno pozornost je vzbudila tudi knjiga "Behind closed doors," ki jo je letos izdal v New Yorku admiral Ellis M. Za-

charias, šef ameriške mornariške obveščevalne službe. V svoji knjigi pravi imenovani admiral, da je Stalin s svojim politbirojem sestavil pravi načrt za zmago komunizma med leti 1952 in 1956. Admiral pravi, da si Sovjeti zamišljajo, da bo v Združenih državah v letih 1954 do 1956 prišlo do velikih gospodarskih kriz (depression) in da bo Amerika zato morala iti v vojno. Zato morajo Sovjeti že poprej zasedati čimveč dežel, da bi potem lahko premagali Ameriko in zaneli svetovno revolucijo.

Zdi se, da je ameriška intervencija v Koreji Sovjete presemetila, ker bi radi do 1956 še mirno zasedali deželo za deželo. Tudi Hitlerju je ameriška intervencija zmešala štrane in račune.

Tiste, ki s pošiljanjem paketov lajšajo bedo naših rojakov v starem kraju, bo razveselila novica, da je tudi družba "Care" sedaj organizirala pomoč za Jugoslavijo. Uvedla je poseben jugoslovanski paket za hrano, ki jo je v Jugoslaviji težko dobiti. Prav tako se bodo dali pošiljati paketi z mastjo, otroško hrano, volno itd. Cena paketov se giblje od \$7.50 do \$14. Delovanje družbe "Care" v Jugoslaviji se bo pričelo v avgustu.

O delu slovenskih društev v New Yorku je bilo poročilo v "Ameriški domovini" pred kratkim. Društva se pripravljajo na delo v jeseni, ko bodo društva KSKJ, "Liga slovenskih katoliških Amerikancev," pevsko društvo "Domovina," "Slovenska ženska zveza" začela zopet svoje lepo prosvetno in družabno delo med tukajšnjimi Slovenci. Nekatera društva so sedaj v poletju privedla lepo uspele izlete in romanja v okolico New Yorka. V jeseni se nam pa menda obetajo tudi igre.

Poročevalec.

S Tržaškega, Goriške in Koroške poročajo

Jugoslovanski komunisti častijo sovjetske borec. — "Ljudska pravica" — glasilo KPS — objavlja dne 24. junija 1950 v svojem poročilu iz Beograda sledečo vest:

"Ob obletnici hitlerjevskega napada na Sovjetsko zvezo in v spomin na junaške borec Sovjetske armade, ki so padli v borbi proti fašističnemu napadalcu, so danes ob 10 uri predstavniki jugoslovanske vlade, jug. vojske in LR Srbije položili vence na grom rdečearmejevc na Trgu republike. V imenu jugoslovanske vlade so položili vence: minister Svetozar Vukmanović in Vicko Krstulović, v imenu jugoslovanske vojske generalni poročnik Miloje Milojević in Veljko Kovačević in v imenu LR Srbije minister Nemanja Marković in Dragoslav Mutahović. V imenu ministrstva za zunanje zadeve je položil venec pomočnik ministra Leo Mates."

Tudi to dejanje jugoslovanskih komunistov je dokaz, da ti še vedno računajo na sporazum s Sovjetsko zvezo.

Moral jugoslovanske vojske. — Begunec poroča: Če sodim po KNOJU (Korpus Narodne Odbrane Jugoslavije. Elitna Titova vojska, sestavljena po večini iz partijcev in drugih, po mnenju režima, zanesljivih vojakov, neke vrste Titova SS), ki straži mejo, moram reči, da je jugoslovanska vojska nezanesljiva. Vojaške oblasti predstavljajo vojne edinice stalno iz kraja v kraj, da bi se vojaki ne spoznali s civilisti. Toda vojaki kaj kmalu ugotovijo, kateri ljudje so protikomunisti. Takim zaupajo in jim povedo, da si precejšen del vojaštva želi

padec Tita in spremembe.

Novih vpoklicev v vojsko v onem delu Slovenije, ki je pripadel po vojni od Italije Jugoslaviji, ni. Pač pa se sliši, da je prišlo do vpoklicev v ostali Sloveniji in Jugoslaviji. Oni rezervisti, ki jim je iztekel rok orožnih vaj letos junija meseca, se še niso vrnil domov. Rok orožnih vaj jim je bil podaljšan.

Zavrnitev albanske note. — Albanski odpravnik poslov v Beogradu je izročil 17. junija 1950 zunanjemu ministrstvu noto, v kateri je trdil, da je 31. maja prodrlo 20 jugoslovanskih vojakov 600 m v notranjost albanskega ozemlja.

"Ljudska pravica" — organ KPS — od 19. junija 1950 zavrača noto s temi besedami:

"Skovane izmišljotine, navedene v tej noti, imajo samo ta namen, da bi dale hrano informbirojevski kampanji proti Jugoslaviji, obtožujoč jo obmejnih izzivanj, čeprav je zelo dobro znano, da je prišlo do obmejnih incidentov izključno s strani sosednih informbirojevskih držav, pa tudi s strani Albanije."

Beg iz Titovine bo težak

Trst. — Jugoslovansko ministrstvo za notranje zadeve je izdalo poseben pravilnik o "gibanju v obmejnem pasu." Po "Ljudski pravici" z dne 15. junija 1950 povzemamo sledeča glavna določila novega pravilnika:

"Obmejni pas obsega zemljiški pas ob državni meji 15 km v globino državnega ozemlja. V obmejnem pasu imajo pravico prebivanja samo državljani Jugoslavije, ki imajo osebno izkaznico za prebivanje in gibanje v tem pasu in njihovi družinski člani, stari izpod 16 let.

Osebe, ki živijo stalno v obmejnem pasu, se smejo z osebno izkaznico za bivanje in gibanje prosto gibati v obmejnem pasu v mejah območja okrajnega ljudskega odbora (OLO), v katerem imajo svoje stalno bivališče in v območju sosednih okrajev.

Oni državljani, ki imajo svoje stalno bivališče izven obmejnega pasu, smejo prihajati in prebivati v obmejnem pasu samo, če imajo dovoljenje zakonite oblasti.

Dovoljenja izdajajo OLO, v gotovih primerih ministrstvo za notranje zadeve vsake republike, inozemskim državljanom pa izključno ministrstvo za notranje zadeve centralne vlade v Beogradu.

Dovoljenja se izdajajo za do 30 dni do 6 mesecev."

Poleg obmejnega pasu pa določa zakon še poseben takozvani "državni obmejni pas." Za vsega od meje 100 metrov v globino državnega ozemlja.

V tem državnem obmejnem pasu pa se smejo gibati samo pooblaščenice uradne osebe in oni ljudje, ki v tem pasu stanujejo. Ti pa morajo imeti še posebno dovoljenje pristojnega obmejnega organa."

S temi odredbami se ustvarja vzdolž cele jugoslovanske državne meje poseben zaporni pas (Sperrzone), kakor so ga imeli Angleži leta 1945, 1946 in 1947 v Avstriji na jugoslovanski meji. V našem pasu pa je še poseben, strožji zaporni pas 100 m, kamor razen omejenih organov skoro nihče ne more priti.

Te odredbe imajo brez dvoma za cilj, da onemogočijo vsak beg preko meje in da preprečijo penetracijo tujih agentov v Jugoslavijo. Z novimi odredbami so prizadeti v Sloveniji mnogi letoviški kraji: Planica, Kranjska Gora, Dovje-Mojstrana, Jezerško itd., ki so pred vojno živeli v glavnem od tujkega prometa.

Umni sadjar

Učitelj: "Kdaj je najboljši čas za obiranje jabolk?"

Francek: "Takrat, kadar ni gospodarja doma."

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Saj nisem mislila, da bom še kaj načekala, predno bom odražala v Kanado. Pa je tako naneslo, da sem naglo zmašila nekaj skupaj in pustila našim fantom, da naj v ponedeljek skomandirajo v našo ljubo Domovino. In če bodo, (kje si pa upajo odreči, vas prosim, ki jim jaz odrajujem dolarček vsak petek), potem, boste to čitali in brali v ponedeljek. Takrat bomo mi že daleč v Kanadi in če bo šlo tako naprej, kakor smo se odpravljali z doma, potem z našim na ta ponedeljkov dan prav gvišno ne govoriva. Saj bi se bilo skoro vse pokrotovilo in spakedralo, da bi bili ostali doma. Malo je manjkalo. Samo nekoliko bolj bi bila jaz zablajala našemu nazaj, pa bi bil ukazal izpreči, ko smo imeli že vse spokano in naloženo, da je bilo voz, kakor bi bilo vozilo. Se en par jerbasov na vrh, pa kakšno polomljeno zibel, pa bi bila prava starokrajska bala. In ko smo hoteli pognati in smo se samo še ozirali okrog, če nas vse vidi in če so nam sosedje zadoštili nevoščljivosti, ki gredo na vakejšem, je začel naš stikati po žepih. Najprej počasi, potem vedno hitreje in hitreje. Najprej brez besede, potem pa z vedno glasnejšimi pripombami, katere je samo toliko zdržaval, da jih si slišal naš Jimmy, ki bo doma imel, ki ne maramo, da bi znal že zdaj take reči na pamet in vnic.

Meni ni šlo v glavo, kaj bi našega na tako lepo jutro spravilo iz tra, ko bi moral vendar vriskat in peti, ko pa odhaja na ukance za en cel teden. Pa ki

Škoda

Cibrov Jaka, ki je bil vsako zimo reden gost jetnišnice, je imel tako izvrsten glas, da ga je učitelj zavoda že kot mladega fanta vzel v kaznilniški pevski zbor.

Marsikatero zimo je tako prebil kot kaznenec in pevec pod ključem. V času zadnje kazni pa je dozorel v njem resen sklep.

"Sedaj sem bil zadnjič tukaj," je rekel pri slovesu odločno. "Postati hočem pošten človek."

"Pa ne, da bi..." zamrmra stari častitljivi učitelj osuplo... "Kje pa naj potem dobimo takega izvrstnega tenorista?"

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

Nekje tam blizu Sibirije so bili ujetniki raposleni pri žaganju drv. Delali so na povelje strogega paznika, ki je venomer ponavljal: "Sta-lin, Sta-lin, Sta-lin," in žaga je morala teči kakor ob spremljevanju godbe. Jetniki so se pritožili, da je takt prehitel ter mu ne morejo slediti. Paznik pa pritožbe ni upoštevval, zakaj ime Stalin je beseda, katero je treba počasi in spoštljivo izgovarjati. "Če bi bili vi v Jugoslaviji," jim je rekel, "tam bi videli, kaj se pravi delati s polno paro. Tamkaj delajo na povelje: Tito, tito, tito; ta besedica je kakor nalašč pripravna za hitro izgovarjajo.

sem mu pripravila tako ekstra dober zajtrk pred odhodom, da bo boljše volje in da bo dlje vztrajal ob svojem. Drugače bi že v Willoughby ukazal zapeljati k Raukadjvim, kjer imajo vedno kaj dobrega za pod zobe.

"Nekaj iščeš!" sem našemu pripomnila, ki se nisem mogla več vzdržati.

"Saj morda res," je bil njegov kratek odgovor, pa je pretikal naprej po žepih. Jaz ga že ne bom vprašala, kaj da išče. Kaj pa misli, da je. Saj sem namignila in bi lahko povedala, kaj da išče.

"V Kanado se peljamo," sem vsa z andohtjo zaklicala skozi okno avta Svetkovi ta mladi, naši prijazni sosed. Saj ni vprašala, pa vem, da bi rada vedela, kam se vlečemo, ki imamo avto obložen do vrha. Zavpila je nekaj nazaj, pa nisem razumela. Prijazno sem se ji našmehnila, ker gotovo nam je voščila srečno pot tje in nazaj.

"Ali si ti kam vtaknila ključ od vrat?" je slednjič dahnilo iz našega.

"Od vrat?" sem se na vso moč začudila. "Kaj ključ iščeš? Vidiš, zakaj pa ne zineš in poveš, da ključ iščeš. Šur da sem ga jaz spravila. Kaj si že pozabil, kako si mi naročil in žugal, da naj ključ od vrat dobro spravim, da ga ne izgubimo. In sem ga tako spravila, da smo lahko brez skrbi zastran njega."

"Tok povej no, kje je ključ?" je tedaj planilo iz našega hudo naglas, kakor bi jaz sedela na ušesih.

"Kaj pa rjoveš," sem se tudi jaz nekoliko obregnila nazaj, pa ne preveč. Samo za spoznanje, ker on rad odneha, če jaz nekoliko zrastem.

"Micka," je začel tedaj že bolj manirlih, "za božjo voljo te prosim, če bi mi povedala, kje je ključ od hišnih vrat, da jih zaklenem in da se že vendar odpejemo. Saj vendar ne bomo pustili hiše na stečaj odprte ves teden. Zaupaj mi, kje je ključ in zagvisam ti, da ne bom o tem znil niti besedice nikomer."

"Ne vem, če se ne bi rad nekoliko pobegcal z menoj, kakor postavljaš besede. Včasih res ne vem, če misliš zares, ali za špas, ki sem tako krotka in preprosta, da se ne razumem na vaše visoke besede. Ampak če bi že rad vedel, kje je ključ, ti bom pa zapupala, kam sem ga dala. V rufo sem ga zavezala in vtaknila na dno prtljage, ki jo vlečemo s seboj. Vsa je dobro prevezana in brez skrbi bodi, da bi se ključ izgubil. Le name se zanesi, da skrbim za vse."

"Aha, skrbiš, Micka, zelo skrbiš," je zajavkal naš in začel brez nadaljnega odvezovati prtljago. Dolgo ga je vzel, da je prišel do ključa. Meni se je res nazadnje že smilil, saj je tisto jutro pred odhodom samo osemkrat zapokal in odpokal prtljago. Vselej, kadar smo vse dobro zložili skupaj in trdno povezali, pa se je kaj našlo, da smo pozabili deti notri. Meni se je zdelo, da bo najboljše, če lepo molčim in tudi sem, ko sem videla, da je bil naš vedno bolj rdeč v obraz in pihal je ko modras. Ima bolj kratko sapa, saj veste, reže.

Nazadnje je bilo pa le vse v redu in smo se odpejali. Bom že še povedala, kako je bilo. Samo to bi rada še dodala, da tisto ni nič res, kakor je nekdo rekel, da za navadnega človeka ni nič težko delati načrt za počitnice. Njegov boss v tovarni mu določi, kdaj lahko gre, njegova žena doma pa pove, kam bo šel. Ali sem jaz imela kakšno besedo pri vsem tem? Saj ga pozna našega, kako mora iti vse po njegovem. Zdravi ostanite, deklidi. Samo to me skrbi, če bo naš res besedo dal, ko mi je zagvisal, da en cel teden ne bom čepin pomivala, ampak da se bom samo ujkala, papčkala in ajčkala. No, to bi pa rada videla, kako se bo izšlo brez mojega sodelovanja pri peči.

FRANCE SELJAK:

KAMNARJEV JURIJ

Še en spomin, najglobejši, s smehom obzaren. Radi njega je bila misel na delo, na mirno življenje, je bil strah pred smrtjo tako živ: Marica! Dve uri hoda preko kamenja in grmovja, čez drn in strn, ni se ustrašil poti. Med kamenjem in borovjem vas, ob vasi visoka hiša. Prej posestvo, zdaj le veliki vrt in kos gmajne, njive so bile prodane. V oknih cvetice, za njimi je rasla deklica. Visoka temne polti in črnih las, skrivnostno sijočih oči. Njen oče je hodil k železnici, pozno v noč se je vračal domov. Jurij je dejal Marici nekaj besed, ujel njen smeh in ga skrivil v srce. Nista si priznala, da se imata rada; spoznala sta po besedah in po očeh, tudi po sanjah, ki so lepšale njune noči. Na večer, ko je bilo treba oditi v vojno, se Jurij ni bal njenega očeta: vpričo njega ji je govoril: "Da me boš čakala, Marica." Ona s solzo v očeh, s težo v prsih: "Glej, da boš mislil name."

Mislil je nanjo, ona ga je pričakovala s čisto mislijo. Pisal ji je pogosto; njena pisma so bila redka, a sladka. Tistega dne, ko je prejel od očeta pismo, da so morali zapustiti vas, je prejel dopisnico tudi od nje: "Gremo, ne vemo, kam..." Bil je prestavljen k drugi četi, ranjen, dolgo se njuna pisma niso več našla. Kaj nau sporoča njeno srce? Po naključju je zvedel zanj. Pisala mu je iz Lipnice trikrat tri pisma; ne iz besed, iz sloga pisma je drhtela prikrita žalost.

Konec vojne "Domov!" so vpila kolesa vlaka. Jurij se je vračal z vojne. Srečavale so ga težke vesti. Ljubljana je bila ometična od svobode. V velikih črkah je na črnih deskah bral usodo svoje domovine. Grenko se mu je zadržilo v grlu. Le med lučka upanja je sijala skozi to bridkost. Srečal je bil rojaka, zvedel, da se je bila Marica preselila iz Lipnice v bližino Ljubljane in se vrnila z očetom iste pomladi domov. Pisati ji ni mogel. Ves svet je bil ko velika zadruga, meje do neba. Ali ga čaka? Ob misli se mu je stisnilo srce. Nekteri so v nočeh zpežali čez mejo, njega je zadržalo sto dvo-

mov. Poslal je Marici pismo po tihotapcu; odgovora ni prejel.

Zamamila ga je usoda lastne domovine, odšel je s četami na Korosko. Odpor, ki ga je občutil proti vojni, je v hipu premagal zavest, da se je treba boriti in umreti za svobodo in pravico. Tiste dni je prejel materino pismo, ki mu je z nerodnimi, suhimi potezami povedala: "Oče je umrl." V črkah je drhtela silna bolečina in prehajala vanjo. Dekle ga je pozabljalo, oče je umrl, čemu so ga tedaj klicale bele skale vsako noč. Ali ni Zilska dolina lepša?

V ljubljanski kavarni se je ozrl v zrcalo: obraz je imel poteze starca. Dobil je delo, miru ni mogel najti. Mati mu je pisala, naj se vrne. Prosil jo je, naj mu pove, kaj se je zgodilo z Marico. Doigo je molčala, slednjič je odgovorila: "Marica je živa, a zate mrtva; ne misli več nanjo."

Vračal se je, da se reši nemira, razdvojenosti, da sreča svojo mladost. Zemlja se ni nič spremenila. Živo si je predstavljaval, kako hrumijo kamnolomi, oče stoji ob makmorju in kleše. Pisal je bil materi: "Ali že delajo v javah in delavnicah?" Odgovorila je: Ne še. Dela pa je dovolj." Od takrat je že dolgo. Morda že drhti marmor pod stoterimi rokami. Mati ga bo pričakala na vrtu: Glej, vedela sem, da prideš... Mirno okna e bežalo grmovje, skale; hiše so ko svetli mejniki stale med drevjem.

2. Prvi dnevi.
Prelepi kraj, ki so govorili v živem jeziku mladosti! Jurij jih je obiskoval zapovrstjo. Mati ni slutila, da je sin doživel v petih letih dušnih pretresih največ za desetletja, zdel se ji je radi tega čudaki, ni ga razumela... Se so stale skalnate stene v bregu, zelena trta se je vzpenjala nad zidovi, ena izmed oljk se je bila posušila, smokve so rastle prihuljene k tlom ko prej. Skale v morju — "Deonica", "Dve sestri", vse, kot da je bilo včeraj. V Dragi ribiške kočice; ena izmed njih je napela spodnjo steno v velik trebuh in grozila, da se sesuje. Čupe so počivale. Ob bregu se je zibala lažja; ribič je čepel na provi in urejeval mreže. "Ali je to Lovrenc?"

Jurij je obsedel in gledal. Dan vrnitve mu je stopil živo pred oči.

S postaje je bil stopil na stransko pot, da bi prišel čim bolj neopažen do doma. Rad bi bil prvo srečal mater, govoril z njo o vsem, kar mu je težilo srce. Nakolodvoru sta ga srečali deklici; v petih sta bili zrasti iz šolskih let v deklitvo. Pogledali sta ga pozorno in se mu nasmehnil; ni ju poznal. Poslušnil je v klic, ki se je odzval izmed vinogradov in drevov nekod "Danica! Tonica!" Deklici sta izginiili... Prve hiše so kazale vojne rane, nekatere so bile obnovljene, svetlejšje ko prej. Drevje se je upogibalo v sapi... Slednja veja, zadnji kamen na potu se mu je zdel znan.

Nasproti mu je prihajal človek. Od solnca zagorel, v pisani srajci, z nizkimi čevlji na golih nogah. Pakazal je v smehu zobe, sive oči so blestele. "Lovrenc!" Njegov oče je bil ribič Nace, kateremu so bili prodali čupo. Spoznal ga je, se spomnil na vožnjo po morju. Starejši je bil kot on, močnejši. Njegova žena je Marjeta; tihá, z globokimi čemi, tudi ona ribiška hči. Z njegovim bratom Antonom ga ni vezelo tako globoko prijateljstvo ko z njim. Lovre je bil veder ko nebo, gibek ko morje, rad se je smejal.

(Dalje prihodnjic.)

AUGUST 1950						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRU	SAT
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AVGUST

4., 5. in 6. — St. Vitus Post 1655 Catholic War Veterans priredijo prvi letni bazar in karnival na šolskem vrtu sv. Vida.

13.—Ohio K. S. K. J. Boosters priredijo piknik na prostori "American Yugoslav Center," na Recher Ave.

27. — Društvo "Soča" št. 26 SDZ priredi piknik v domu zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

2. — Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

3.—Klub društev na Recher Ave. priredi piknik na svojih lastnih prostorih.

24. — Pevski koncert skupnih pevskih zborov pod vodstvom Mr. Vavterja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

30.—Društvo "Mother of Perpetual Help" št. 1640 Katoliških borštnarjev priredi kegljaški ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

OKTOBER

1.—Gospodinj. odsek SDD na Recher Ave. priredi ples.

1.—Dom zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave., priredi "Halloween Dance."

1.—Pevski zbor "Zvon" priredi svoj redni jesenski koncert v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

29.—Oltarno društvo fars. Marije Vnebovzete priredi

"card party" v cerkveni dvorani.

NOVEMBER

4. — Društvo Bled št. 20 SDZ priredi plesno veselico v SND na 80. cesti.

5. — Glasbena Matica poda opero "La Traviata" ob 3:30 popoldne v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Smrtonosni ugriz "Črne vdove"

Strup nevarnega pajka je močnejši od strupa kače klopotače

"Ko sem se danes zjutraj oblačil, sem imel nenadno občutek, kot da me je nekdo zbadel s šivanko v pleča. Naglo sem se slekel. Iz obleke je padel velik črn pajk z oranžno liso na telesu. Rana me je bolela kakih 10 minut, ne da bi pri tem čutil kaj posebnega. Nenadno pa sem začutil strašno, žgočo bolečino, ki se je naglo razširila po vsem telesu. Popadli so me želodčni krči in noge so se mi začele šibiti. Skoro sem se počutil tako slabega, da sem se moral vleči v posteljo, nato sem izgubil zavest."

Tako se glasi eno izmed poročil, ki prihajajo vsak dan na zdravniške postaje v vseh tropičnih deželah. Vsi, ki jih je ugriznil skrivnostni črn pajk, trpe iste hude muke težkega zastrupljenja. Vzrok je "črna vdova," znanstveniki jo imenujejo Latrodectus mactans. To je izredno nevarna vrsta pajka, ki ne

živijo samo v tropskih predelih, ampak jo srečamo čisto tudi v predelih zmerno toplega pasu. "Črna vdova" se drži z neštetiimi drugimi vrstami pajkov najraje v bližini človeških bivališč tropskih predelov. Odvratna živalca, katere strup je 15 krat močnejši od strupa klopotače se skriva vsepovsod, kjer le najde prilagodnost za to. Noben kraj ni pred njo varen. V postelji, v garaži ali v avtu, kot tudi v pisarnah nebotičnikov lahko naletite nanjo. Dobro je edino to, da živalca ni ravno preveč podjetna. Svoje nevarne zobe rabi le v hudi stiski, da se brani. Že eno uro potem, ko je "črna vdova" ugriznila, kaže žrtev znake najtežje zastrupitve, ki so zvezani s smrtnim strahom. Značilni so zlasti krči v spodnjem delu telesa, zaradi tega obstoji čisto nevarnost, da se zdravniki zmotijo v diagnozi in izrežejo slepič. Kot proti strupom kač, je uspelo moderni medicini najti tudi proti ugrizu "črne vdove" učinkovito sredstvo.

KAJ NAM JE PRIČAKOVATI?

(Nadaljevanje s 1. strani.)
bo moglo kriti vojne stroške. Predsednik bi že sedaj rad zvišal davke, kongres pa ni pripravljen pred volitvami razpravljati o tem vprašanju. PRIHODNJE LETO pa bodo višji davki gotova stvar. Korporacije bodo morale plačevati višje davke kakor v zadnji vojni. Prav tako bodo zvišani tudi davki posameznikov. POMNITE: Deset bilijonov, ki jih je privolil kongres za vojno, je komaj za začetek in pa zato, da pokažemo Sovjetski zvezi, da "mislimo zares." Postraneje bodo zahtevali od nas še dodatnih davkov: za orožje na Latrodectus mactans. To je izredno nevarna vrsta pajka, ki ne

čemer moramo prišteti še nadaljne bilijone za našo lastno oborožitev. KOREJA je samo nekaj uvod — nekaka predigra tega, kar utegne še priti. Vsi znaki namreč kažejo, da bo zdaj res prišlo do obračuna med Sovjetsko zvezo in komunizmom sploh in Zapadom. Nobenega dvoma ni, da bo Rusija reagirala na našo delno mobilizacijo. Reagirala bo z DIREKTNO ali pa INDIREKTNO vojno, v katero bo naščuvala svoje satelite, kakor jih je zdaj v Koreji. V vsakem slučaju pa pomeni to za Zedinjene države veliko breme. TEORIJA vojakov in diplomatov je naslednja: Ako se bo Rusija prepričala, da nameravajo Zed. države iti do samega konca, pa naj je že tak ali tak, se utegne premisliti v zadnjem trenutku pred požarom. Ako pa

DELO DOBIJO

Prilika za izkušene prodajalke v naši novi prodajalni v mestu in sicer v prodaji sledečih stvari:

Izdelovanju rož in razvrstitev
Blago za preproge in zavese
Otroška oblačila
Moška in deška oblačila

Izvrstna prilika za izkušene prodajalke tudi v drugih oddelkih.

THE F. W. WOOLWORTH CO.
308 EUCLID AVE.
Vprašajte za Miss Hubbard

misli, da je relativno močnejša zdaj kot bo čez dve leti (ko bo tudi Zapad bolj oborožen in pripravljen), tedaj utegne že sedaj izzvati direktno vojno.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj
Hiša, 6 sob, za eno družino, kuhinja obložena s porcelanastimi ploščicami, sončni poroh, tretje nadstropje izgotovljeno. Hiša je na E. 118. St. severno od St. Clair Ave., pokličite — LI 1-6140. (149)

Išče sobo
Samski moški želi dobiti opremljeno sobo pri mirni družini. Kdor ima kaj, naj pusti naslov v našem uredništvu. —(148)

Stanovanje iščeta
Mlad zakonski par brez otrok, oba zaposlena, želi dobiti 4 ali pet sob v okolici od Addison Rd. do 79. St. —(148)

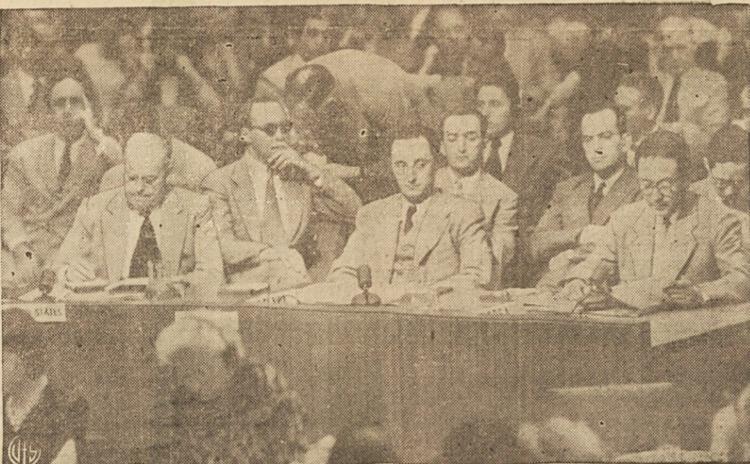
Hiša za 1 družino
Na 401 Eddy Rd. blizu Lake Shore Bl. naprodaj hiša za 1 družino; 6 sob, furnez na plin, kombinirana zimska in letna okna (spreens), zaprt poroh, garaža za 2 avta, velik lot; se lahko takoj vselite. Cena \$11,500.

Hribar Realty
GL 1-9545 or GL 1-2500 (149)

WE RENT!
Floor Sander and Wallpaper Steamers!

ORODJE, BARVE, PLUMBARSKA POTREBŠČINE, KLJUČE, ELEKTRIČNE POTREBŠČINE
ST. CLAIR HARDWARE

7014 St. Clair Ave.
Tel. UT 1-0926
Laddie Pujdar Joe Vertocnik
Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th

Korejski poslanik pri UN, dr. John Chang (na skrajni desnici) prosi zastopnike Varnostnega koncila UN v Lake Success za pomoč proti napadalcem njegove dežele. Mož na levi, ki nekaj piše, je ameriški zastopnik v tem koncilu, Warren Austin. V sredini med obema pa je jugoslovanski zastopnik, dr. Ales Bebler.

Let's Explore Ohio

"EARLY MILITARY POSTS"

FORT WASHINGTON -
SITE IN DOWNTOWN CINCINNATI, HAS A MINIATURE BLOCKHOUSE MONUMENT. THIS FORT, 1789-1795, WAS BASE OF MILITARY EXPEDITIONS AGAINST INDIANS AND FIRST OF A CHAIN OF FORTS ALONG THE FRONTIER, ROUTES 127-23, TO FORT MIAMI ON MAUMEE RIVER NEAR TOLEDO.

FORT LAURENS -
NEAR BOLIVAR AND BOLIVAR DAM, WAS ONLY REVOLUTIONARY WAR POST IN OHIO COUNTRY. SITE OF FORT LAURENS, NOW A STATE PARK, IS MARKED BY A MONUMENT ON BANKS OF OLD OHIO CANAL.

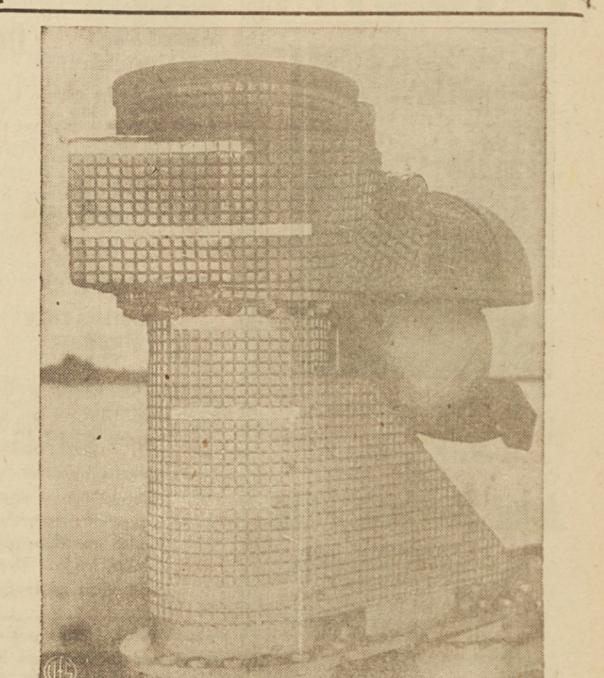
FORT GREENVILLE -
BUILT BY GENERAL ANTHONY WAYNE, 1793, ROUTES 36-127, IS PLACE WHERE 100 INDIAN LEADERS GATHERED TO SIGN THE TREATY ENDING THE INDIAN WARS FOLLOWING BATTLE OF FALLEN TIMBERS. GREENVILLE TREATY MONUMENT AND ALTAR OF PEACE AT SITE OF OLD FORT, ATTRACT VISITORS TODAY.

COURTESY STANDARD OIL CO. (OHIO)

OBLAK MOVER
Naša specialnost je prevažati kavrje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca.
JOHN OBLAK
1146 E. 61. St. HE 1-2730

LUNGS FOR SUBMARINES—This is a closeup of the U-boat snorkel, used by the Germans during World War II. This snorkel, which combines intake and exhaust features into one apparatus, enables a sub to remain underwater indefinitely. At left is the air intake, while just over the ball-shaped device at right is the foul air exhaust. Snorkels such as this one are the basis for the new American fleet of snorkel-type subs.

TEKOM ČASA,
ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St., je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticalno in se izselilo, dotim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.
Ako vam je nemogoče priti v dotiko z našim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.
Delo izgotovljeno brez odlašanja. Njegov naslov je
DR. J. V. ZUPNIK
6131 ST. CLAIR AVE.
vogal E. 62nd St.; vhod samo na E. 62 St.
Urad je odprt od 9:30 zj. do 8 p.
Tel.: EN 5013

Make This Your Buy Word For VITAMINS

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
(One-A-Day brand) Multiple Vitamin Capsules are—

- 1-POTENT—each capsule contains the daily basic needs of the five vitamins whose requirements have been established as essential to human nutrition.
- 2-CONVENIENT—take just one capsule today and you can forget about vitamin supplements until tomorrow.
- 3-ECONOMICAL—a single capsule each day is all you take and all you pay for.
- 4-GUARANTEED—take one One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule each day for sixty days. Your money back if you are not satisfied.

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

FRAN DETELA:

ZBRANI SPISI

Malo življenje

"Pa jaz imam še nekaj dote!"
"No, pa Bog ve, kdaj jo dobiš, ali pa nikoli! Tvoj oče lahko še dalje živi ko jaz."

"Da bi le Bog dal!"

"Ej, zlodea, Jurij, kaj pa meni potlej pomaga vsa ta kupčija! Jurček, kar pustiva neumne marnje, ti pa pojdi z mano, da ga spijeva vsak eno kupico, hruševca, kakršnega še nisi pil."

"Zahvaljujem, oče, res ne bom! — Vi mi torej nečete pomagati?"

"Kaj pomagati! Pomagam ti že, kjer hočeš; ali če ne morem, pa nemorem. — Toda počakaj, zdajle sem se nečesa domislil," reče Rožanec, pomigne z kazalcem in vleče ponižnega Jurija čez dvorišče. Pod hišo v zemlji je prostorna klet; Rožanec jo odklene in porine mladeniča noter.

"No, Jurij, kaj vidiš tu notri?" ga vpraša.

"Dve kadi zejaja."

"Aha," se smeje oni, "to je tudi notri, tudi. Pa poglej sem! Ob steni, kaj pa visi tu?"

"Zajčje kože."

"No, vidiš! Same lepe, suhe zajčje kože. Petnajst jih je in poglej, ljuba duša; v ponedeljek je v Ljubljani semenj, jaz ne morem iti, ker imam dela doma; ti pa lahko tja stopiš in vzameš tole s sabo. Če skriješ pod sukno, ne bo vedel noben človek, kaj neseš. Klobučari: se bodo pa kar stopili za te; tako lepe kože so to. Reciva, da dobiš za vsako štiri groše — dobil boš pa lahko več, primaruha! takšno blago, le poglej jih — no, pa reciva, da štiri groše in petnajst kožic, to je že blizu štirih goldinarjev."

"Ne vem, če bo toliko, oče," ga ustavi Jurij in začne računati. "To je menda samo tri goldinarje."

"Ni mogoče!" zavpije Rožanec, "le štejeva! Če bi jih bilo samo pet, bi že te vrgle en goldinar; zdaj jih je pa petnajst, pomisli: petnajst!"

"No, in to je trikrat pet."
"Hentaj! menda res. Toda ti jih boš veliko dražje prodal; ne

smeš takoj prvemu dati; poskusi malo, kakšen je kup, in drži na žive in mrtve!"

Jurij ni videl, ali bi se smejal dedcu ali bi se jezil; toda kaj je hotel storiti? Če odreče, ne dobi denarja nič; en dan ali dva dni se pa že roma po svetu in kdo ga pozna v mestu!

"Kar se bo dalo, bom storil," pravi. "Zanesite se name!"

"Tako je prav! Kaj bi zame-taval dobro robo! Pot te skoraj nič ne velja; zapravljati seveda ni treba. Črez Bravo se prepelješ na prvem sodu po čolnu; na ladjo ti ni treba hoditi, ker je predrago. Sem in tja boš plačal štiri krajcarje. V Ljubljani imaš pa petnajst krajcarjev črez in črez dosti."

"Petnajst krajcarjev, oče! Kaj pa mislite! Toliko me stane, če grem v Dolino."

"Ha! Ali hočeš hoditi po svetu pijan kakor muha? Glej, da se mi v Savo prevrneš! — No, pa vzemiva dvajset krajcarjev, ker si že tako razvajen; potem boš pa živel kakor prapreški gospod. — Kar ti ostane, prinesi lepo domov in glej, da kaj ne izgubiš in da ti na sem-nju kdo kaj ne izmakne. Mestni ljudje so vsi vražji in kar gledajo, kako bi osleparili tujca. Poldrugi goldinar, polovico izkupička, boš dal potlej meni, drugo polovico ti pa jaz posodim pa do sv. Jurija, tvojega patrona. Obresti pa ne maram nič, ker jaz sem krščanski človek. — Tako, Jurij! Kadar odrineš, mi pridi povedat, da ti izročim blago!"

Kar tepel bi skopuha kakor jadovo slamo, si je mislil Jurij, če ne bi bil ravno Rožanec. Toda le počakaj!

VI.

Grd dan je bil v Ljubljani semanji dan; deževalo je in sneg je naletaval vmes, da so od mnogih nog razteptana tla kar plula. Množica ljudi se je va-

lila sem pa tja: eni hite po gotovih, opravljenih, drugi ogledujejo štacune in krame in premišlujejo, ali bi še kaj kupili; ti iščejo svojih znancev, oni so jih našli in se glasno razgovarjajo z njimi; vmes pa ropočajo vozovi in bega živina.

Pri klobučarju na trgu je že dolgo kmetski fant od strani gledal in čakal, da se odmaknevo kupci. Zdjaj se približa, a ne pogumno in moško kakor fant je njegovih let, ampak plaho in urno kakor boječ se, da se skesa, ako bi hodil počasi.

"Jaz imam zajčjih kož napredaj" reče polglasno Jurij; zakaj on se je obrnil na prodajavca.

Klobučar ga nekaj časa pazljivo gleda in reče, naj pokaže. Jurij razveže culico in razloži svojo robo. Dolgo jo ogleduje oni, vse predolgo za Jurija, naposled pa vpraša: "Po čem?"

"Po štiri groše."

"Fant, ali si znorel?" pravi oni. "Po dva ti dam, če hočeš; in kar pusti tukaj!"

"Ne, ne morem dati."

"Kaj ne moreš dati, ko si vse zastonj dobil! Dva groša dobiš še povrh, pa nič več." In klo-

bučar seže po ruti.
"Res ne morem," reče Jurij in prime za drugi konec.

"Stoj, fant!" pravi zdaj oni na glas. "Pridejo žandarji mimo, boš pa lahko dal."

A tako srepo ga pogleda Jurij in tako krepko mu stisne pest, s katero je držal robec, da je takoj izpustil. Jurij povije svoje blago in izgine med ljudmi. Malo so bili za njim pogledali, ko je klobučar rekel zadnje besede; a kdo se meni za tuje ljudi!

Polodne je zazvonilo; vse ljudstvo se odkrije in kjer jih je več skupaj, začne eden glasno naprej moliti. Najglasneje pa moli tam na trgu star štacunar, ki klobuke prodaja. Po vsem trgu se razlega njegov glas in nehote moli tudi Jurij za njim in se počasi bliža. To mora biti dober človek, ki je tako pobožen, si misli in čaka, kdaj bo molitve konec. Zdavnaj je že odzvonilo, a rejeni klobučar še vedno našteva svetnike in svetnice, kakršnih Jurij še nikdar ni slišal, in neudrno odgovarjajo ljudje krog njega. Nazadnje pride vendar "čas bodi" in

velik križ sklene molitev. "Ta je bila pa dolga," meni nekateri, "prav za deževendan." Ljudje se začno razgubljati po krmah in trg se prazni. Zdjaj se zdi Juriju čaš ugoden. Urno stopi k možu in ga nagovori:

"Oče, jaz sem tudi za vami molil" pravi. "Zdjaj bova pa kupčijo naredila."

"Prav je; jaz imam pa tudi najboljše blago."

"Jaz bi vam nekaj prodal," seže mu Jurij v besedo, "zajčjih kožic, če jih potrebujete."

"Kajpa da jih potrebujem. Le sem z njimi!" In zopet razgrne Jurij svoje blago in gleda boječe kupcu v obraz, kaj poreče.

"Koliko hočeš imeti?" vpraša oni.

"Ne veliko," odgovori Jurij. "Po štiri groše, vam jih dam." Mož premetava kože, jih mane s prsti, ogleduje od vseh strani, potem pa izvleče mošnjo. Aha! se veseli Jurij, nisem se varal, to je pravičen in pošten mož. Štacunar našteje in pomakne denar Juriji: "Tu imaš, fant!"

Jurij pregleda in vidi da je naštel samo dva goldinarja in štiri groše.

"Oče, vi ste se zmotili," pravi. "Tukaj manjka šestnajst grošev, za štiri kože ste mi utrgali."

"Priatelj te boš pa navrgel!" reče oni in se grdo zasmije. "Tukaj je denar, vidiš? Zdjaj pa tja le poglej!"

Jurij se ozre.
"Tam so pa žandarji! Take pičice, kakor si ti, jaz poznam." Jurij se je tresel od jeze, prebledel je in zardel in prva misel mu je bila, da bi skočil v dedca in mu premleril kosti; a vedni bliže prinajata dva bajoneta.

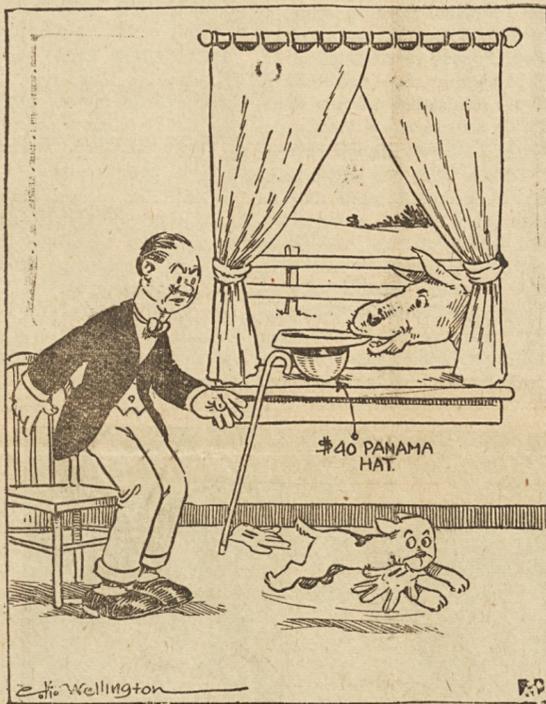
"Vzemi; če ne, vzamem jaz," pravi štacunar in iztegne roko; Jurij pa pobere hitro denar in odide.

"Bog bodi zahvaljen za dobro kupčijo," vzdihne klobučar in seodpravi h kosilu.

(Dalje prihodnjic.)

— Država Idaho producira več srebra in zinka kot katera koli druga država.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

1881

1950

Naznanilo in Zahvala

Žalostnega ter poirtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem prežalostno vest, da je umrl naš dragi soprog in ljubljani oče

Matt Kastelic

ki je po daljši in mučni bolezni umrl in nas zapustil ter odšel v večnost, dne 5. maja 1950, v starosti 69 let. Doma je bil od Trebnjega na Dolenjskem.

Pogreb se je vršil dne 9. maja iz August F. Svetek pogrebnega zavoda, pod vodstvom Frank Zakrajška, v cerkev Marije Vnebovzete in po opravljeni slovesni sv. maši zadušnici je bil prepeljan na pokopališče sv. Pavla, kjer je bil položen k večnemu počitku v družinsko grobnico poleg sina Willjema.

Na tem mestu se prav pristrčno zahvaljujemo Rev. Ruparju za opravljeno slovesno pogrebno mašo in druge cerkvene obrede, kakor tudi za večkratne obiske na domu in za podelitev sv. zakramentov. Enako lepa hvala Rev. Cimpermanu in Rev. Milan Slajetu iz Lorain, O. za asistenco pri sv. maši.

Dalje iskrena hvala vsem številnim prijateljem, ki so pokojnemu v zadnji pozdrav okrasili krsto s tako krasnimi vencami.

Enako lepa hvala vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale z mir in blag pokoj njegove duše.

Prav tako lepa hvala vsem, ki so ga prišli kropiti, moliti in se tako lepo poslovili od pokojnega prijatelja. Enako hvala vsem, ki so se udeležili sv. maše in pogreba, ter ga tako spremili na njegovi zadnji poti vse do groba.

Lepa hvala članom in članicam dr. sv. Jozefa št. 169 KSKJ, dr. Mir št. 142 SNPJ, dr. Kras št. 8 SDZ, Katoli-

ških bortsarjev št. 1640 in SMZ št. 3 za izkazano mu zadnjo čast. Še posebno hvala pa St. Joseph Cadets za častno stražo.

Lepa hvala vsem prijateljem in sosedom, ki so nam na en ali drug način kaj pomagali in nam bili ob strani v teh žalostnih dneh. Naša prav pristrčna hvala Mr. Joseph Travnikar, Mrs. Mary Travnikar in Mr. in Mrs. John Adamic vsi iz Detroita.

Lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Prav pristrčna hvala pevskeemu zboru Ilirija, pod vodstvom Mr. Rakarja, za tako mile žalostinke, ki so jih zapeli pokojnemu v zadnje slovo.

Iskrena hvala August F. Svetek za rabo njegove pogrebne kapele.

Lepa hvala Frank Zakrajšek in Sinovi za vso pomoč in požrtvovalnost, lepo postrežbo, ki so nam jo dali in tako vzorno urejen pogreb.

Ti predragi naš soprog, oče in stari oče, počivaj mirno v hladni zemlji, duša Tvoja pa naj plačilo večno uživa tam v neskončni večnosti.

Zaljujoči ostali:

AGNES KASTELIC, soproga;
MATT JR. sin; ALICE por. OPALICH, JOSEPHINE por. KLEMENCIC,
DOROTHY por. URBANCIC, hčere;
STEVE OPALICH, LOUIS KLEMENCIC in JOHN URBANCIC, zetje;
MARGARET, CAROLINE, sinahe;
GEORGE, MATTHEW, WILLIAM, BRUCE, JIMMY in JOHNNY, vnuki;
BETTY, JOANN, DOROTHY, PATRICIA, MADELINE, KATHLEEN in
MARY LOU, vnukinje; EDWARD, pravnuk;
JIM KASTELIC, brat, in več drugih sorodnikov.

Cleveland, O. 31. julija 1950.

Ena najbolj modernih je

CRANE kopalnica

Dajte, da vam jo mi inštaliramo!

Mario Koleno

Vse 3 pritlikline spadajo k najboljšim izdelkom "The Crane Group." Lahko daste inštalirati vse tri in si prihranite denar; ali pa naročite posamezne. Cene so:

TOILET

\$35.95

BANJA

\$87.50

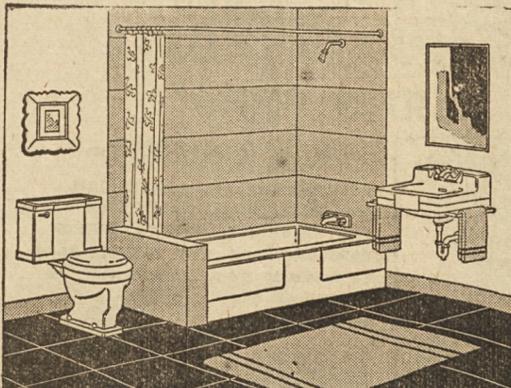
UMIVALNIK

\$29.95

Ako pa naročite vse tri naenkrat, plačate za vse tri samo \$147.45

in si prihranite lep denar.

Stroški za inštalacijo so posebej.

THE CRANE NEUDAY GROUP

Ako naročite pri nas, vam naši izkušeni delavci vse točno in perfektno inštalirajo. Delo je garantirano. Vse delo je lahko financirano tako, da vam ni treba nobene gotovine takoj. Plačate lahko v treh letih.

Vselej, kadar potrebujete kaj, kar spada v plumbersko stroko, bodisi za popravilo starih delov ali za inštaliranje novih, pokličite našo firmo, ki daje postrežbo meščanstvu v Clevelandu že od 1907. Nobeno delo premajhno—nobeno delo preveliko . . . Proračun zastonj—brez vsake obligacije.

W. F. HANN & SONS

15505 Euclid Avenue

Telefon MU 1-4200

V blag spomin

PETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA SINA IN BRATA

John Petrincic, FCM

ki je dal svoje mlado življenje za domovino 30. julija 1945 na križarki Indianapolis

Ti pa, blagi sin in brat, počivaj mirno v hladnem grobu in večna luč naj Ti sveti in prositi Ti Boga za nas.

Zaljujoči:

STARŠI in SESTRE

Cleveland, Ohio, 31. julija 1950.